

I forbifarten...

Hvor vores lille tjeneste glipper, hvis den da nogensinde bliver til noget, dér består og fortsætter hans store tjeneste uden ophør. Deri ligger vor trøst, derpå bygger vort håb.

O. I.

★

At gå i kirke og være med i gudstjenestens lovsang, tilbedelse og at høre evangeliet, er at opleve noget af den kostelige rigdom, som findes der, hvor himlen bøjer sig mod jorden.

Fr. Inul

Da min sjæl blev stemt i korsets dybe tone,

så jeg, skjult i tornekransen, livets krone.
Sv. Rebling

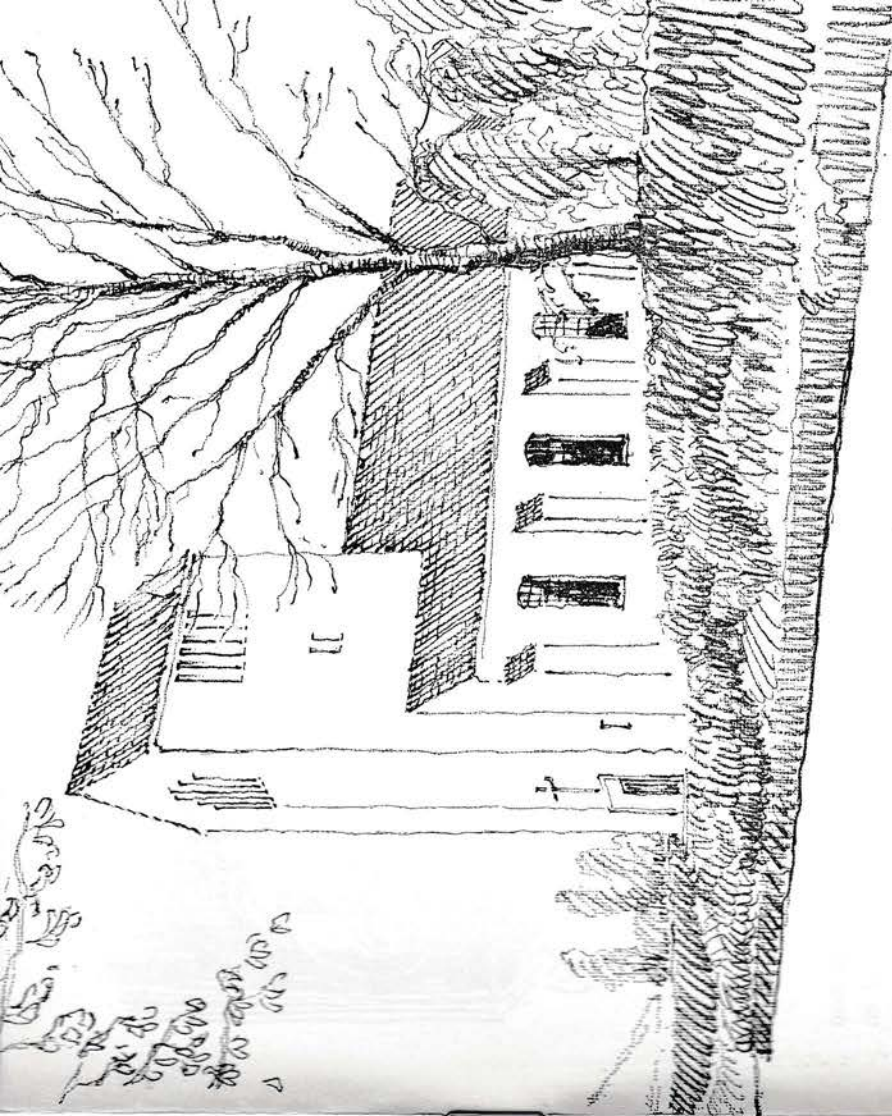
★

Om Jesus bedder det: Og om morgenen længe før dag stod han op og gik hen til et øde sted, og dér bad han.
Havde Han det nødt, hvad så ikke du og jeg?

★

Taknemligheden bør aldrig dø og taksigelsen aldrig forstumme for, hvad Gud har givet os i Kristus og dermed også i sin hellige, almindelige kirke.

O. Pallesen

C:\TH\THOMSENS BOGTRYKKERI A/S

Adresser:

Sognepræst Johs. Bjerrum,

Dysebakkens 8, 2900 Hellerup, tlf. GE 7108.
Træffes bedst hverdage (undtagen onsdag) kl. 11-12. Tirsdag dog kun kl. 18-19.

Residerende kapellan, mag. art. Max W. Olsen,

Grants Allé 23, 2900 Hellerup, SØ 6183.
Træffes bedst hverdage (undtagen fredag) kl. 12-13.

Kordegns Rudolph Hansen,

Ellemosevej 115, 2900 Hellerup, GE 2875.
Træffes hverdage (undtagen torsdag) kl. 9-13. Fredag tillige kl. 18-19.

Organist, dr. phil. Povl Hamburger,

Jægerbakken 7, 2820 Gentofte, OR 5227.

Kirketjener Mogens Munk,

Linnésgade 29, 1361 København K.
Træffes som regel i kirken mellem kl. 8 og 12, tlf. GE 419.

Menighedsrådets formand:

Civilingeniør Steen Laier,

Smakkekrogen 6, 2820 Gentofte, GE 9118.

Menighedsplejen:

Formand: sognepræsten.
Kasserer: Fru R. Bredvad, tlf. SØ 7924.

KFUM-spejderne:

Grupperleder: Steen Laier,
Smakkekrogen 6,
2820 Gentofte,
GE 9118.

Tropleder:

Erik Andresen,
Gothersgade 151 A, mæzz.,
1123 København K,
15 00 80.

Grupperådets

formand: Edith Torp,
Lyngbyvej 281, 2900 Hellerup,
GE 7384.

Henvendelse om kirkelige handlinger

Døb: Henvendelse sker til kordegnekantoret og til præsten.

Vielse: Henvendelse sker først til præsten for fastlæggelse af dag og tid, derefter til kordegnekantoret.

Begravelse: Henvendelse sker til præsten angående dag og klokkeslet.

Dyssegårds-Bladet

En bilsen fra Deres kirke

NR. 5 · 1970 · 35. ÅRGANG

Julemindet

Det lader sig ikke nægte – snart „har vi jul igen“. Julen 1970.

Denne kendsgerning vil sætte megen travlhed i gang, for der er jo ikke så lidt, som skal ordnes, inden klokkerne ringer den store højtid ind. Og ugerne op mod jul vil, som de plejer, fyldes af en forventning om en dejlig, stemningsfuld fest sammen med familie og venner.

Men ved juletid kommer også minderne frem. Mange tænker på julen, som man oplevede den i barndoms- og ungdomsårene, eller på en bestemt julefest, som af en eller anden grund står i særlig glans for en; og for nogle vil det være sådan, at der er minder, som tager en del af juleglæden bort.

Hvordan det nu end forholder sig, bør dog det egentlige juleminde blive levende for os alle, mindet om det, som skete julenat, mindet om barnet, der blev født og lagt i en krybbe, fordi der ikke var plads til ham andre steder.

Et barn er os født! Det er julens glade budskab. For han blev jo ikke i krybben, men voksede op til manddoms liv og gerning og talte Guds ord til os og virkeliggjorde Guds sind imod os, sådan at vi forstår, at vi for hans, Jesu, skyld har en nådig Gud og Fader.

Så er vi da ikke mere alene med os selv og vore ofte mismodige tanker. Jesus, hvis fødsel vi fejrer i julen, står altid mellem Gud og os. Han er vort håb og vor glæde. –

Julen er nær; måtte i den kommende højtid det store juleminde blive levende for os og gøre os af hjertet glade, fordi „et barn er os født“ – det barn, som er vor Herre og Frelser.

Max W. Olsen

Menighedsplejens juleindsamling

Julen nærmer sig hastigt!

I den anledning tillader Dyssegård sogns menighedspleje sig at bede vort sogns beboere om at yde en god gave til den juleindsamling, der som sædvanlig med Justitsministeriets til-ladelse finder sted i begyndelsen af december måned.

„Der er da ingen fattige i Dyssegård sogn“, er der hvert år nogen, der siger til listebærerne. Og de har vel ret. Men der er ikke desto mindre steder, hvor hjælp i rette tid er den ud-strakte hånd, der er med til at give livsmodet tilbage til både ældre, syge og ensomme mennesker.

Overalt findes en nød, som ikke kan ses udefra!

Og her er det, Deres hjælp kommer ind i billedet. Erfarin-gen viser os, hvad en sådan håndsrækning betyder.

Menighedsplejen prøver også året igennem at skabe gode ti-mer for ældre i vort sogn ved sammenkomster i kirkens krypt.

Vi beder derfor om, at De i lighed med tidligere år vil tage imod vore listebærere med velvilje og notere Dem for et bi-drag.

November 1970.

Dyssegård sogns menighedspleje

JOHS. BJERRUM
sognepræst – formand

EDITH HANSEN
sygeplejerske – næstformand

RUTH BREDVAD
kasserer

RUDOLF HANSEN
kordegn – sekretær

A. BRANDT JENSEN
sygeplejerske

KAARE KJEMS
skoleinspektør

MAX W. OLSEN
res. kapellan

Ny kirketjener

Vor hidtidige kirketjener og kirkeassistent, hr. og fru Braune, trækker sig tilbage med udgangen af december måned i år, idet hr. Braune fylder 70 i december.

Kirketjener Mogens Munck

I begyndelsen af oktober opslug menighedsrådet derfor kirketjenerstillingen ledig, og der meldte sig i alt 24 ansøgere. Efter at et udvalg havde forberedt ansøgningerne, mødtes menighedsrådet ved sit møde d. 26. oktober med 4 af ansøgerne og valgte blandt disse hr. Mogens Munck, Linnésgade 29, som fremtidig kirketjener. Hr. Munck, der er 47 år, er uddannet som og har i mange år virket som oliefyrsmontør. Hr. Munck tiltræder allerede 1. december, idet hr. og fru Braune holder ferie i december.

Man har i forbindelse med skiftet foretaget en udvidelse af kirketjenerstillingens indhold, en følge af de nye regler for kirkefunktionærer, hvorfor kirketjenerstillingen ikke genbesættes. Dog vil den nye kirketjeners kone blive deltidsbeskæftiget ved kirken. *Steen Lær*

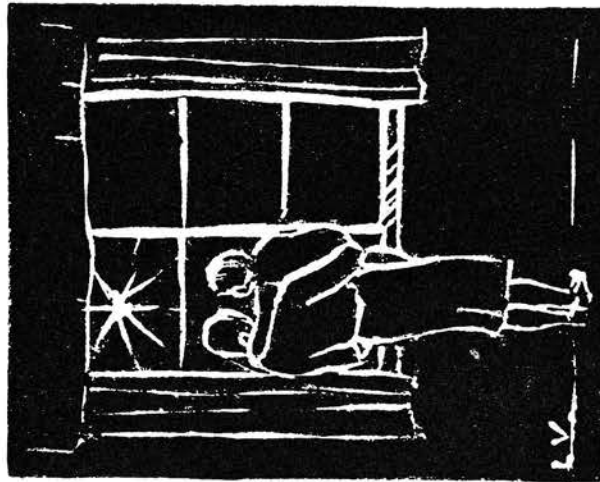
11 år som kirketjener og assistent

Da man ved opførelsen af Dysegårds kirken i 1959 skulle til at se sig om efter et kirketjenerpar til den nye kirke, var det så heldigt, at et af menighedsrådets medlemmer sammen med sin kone havde lyst til at påtage sig opgaven. Herward Braune, der havde været medlem af rådet siden 1953, blev derfor pr. 1. 10. 59 ansat som kirketjener og fru Braune som kirkeassistent.

Hr. Braune var i øvrigt allerede dengang næstformand i menighedsrådet og forblev dette indtil han i 1966 påtog sig formandsposten i et år, hvorefter han i forbindelse med menighedsrådsvalget sidste år trådte ud af rådet.

Fra menighedsrådets side vil vi sige hr. og fru Braune tak for de 11 år de har virket ved kirken og taget det sure med det søde, skovlet sne og hængt salmenumre op, gjort hovedrent og pudset soltøj, ringet med klokker og modtaget dåbsgæster og mange flere ting.

Vi ønsker ægteparret Braune et langt og behageligt otium. *Steen Lær*

*Den angfaldne og den kære og glade
nagel af den kære omvise,
et barn a' fald i parter skad
der hval for kendt et hjerte;
der bændet og i slige ind
og hør om i øjet og sind
Hællelign, hellelign, barn flæne!*

Hellig tre konger

Den smukke legende om stjernen og Det gamle Testamente, vismændene og den bange kong Herodes kan forekomme os underligt fjern fra vore dage, hvor videnskabsmændene ikke læser menneskers skæbne i stjernerne, og Det gamle Testamente ikke er menneskers vejviser til sandheden.

Det, der gør mest indtryk på os, er nok Herodes' angst og hykleri. Den kender vi som vor egen verdens. Hans frygt for at miste magten, livet, æren er den samme, som griber dik-

tatorer overallt, hvor de fattige, undertrykte og udbytter folk gør de fattiges Kristus til deres konge. Lad da Herodes' angst og hykleri være vor indgang til legenden, en bagdør til fortællingens centrum: barnet, som kan få den høje klare tanke til at bøje sig og fylde despoten med panik.

Videnskabsmændene i dag læser anderledes i stjernerne; de ser ubrydelige naturlove, som omslutter os fra fødsel til død. Dem, vi ikke slipper fri af, medmindre Kristus frelser os fra dem. De er vor skæbne, hvis ikke Kristus er det. Hvis vi ikke i ham ser den kærlighed, vi inderst inde håber gemmer sig bag de yderste stjerner og i det mindste atom. Selv om himmelen er blevet en matematisk formel, er vort håb om Guds kærlighed indeni og bagved denne ubegribelige matematik ikke blevet mindre. Det er bare nu alene bundet til troen på, at barnet i Betlehem er vor opstandne Herre.

Siden viser stadig stjernerne, de kolde klare stjerner os hen til Kristus, hvis vi vil finde evigt liv. Sådan viser Det gamle Testamente, bogen om menneskers liv med den strenge og retfærdige Gud, os stadig hen til Kristus, hvis vi vil finde nåde – syndernes forladelse. Og barnet, som slog Herodes med rædsel, er stadig en udfordring til denne verdens sydamerikanske, sydafrikanske, østlige og vestlige, kommunistiske og fascistiske diktatorer, fordi hans tale om solidaritet med alle lidende, fattige og undertrykte er så umisforståeligt klar, og hans liv fra stalden til korset et stort menneskelighedens og næstekærlighedens tegn i en krigsgal imperialistisk og umenneskeligt tyrannisk verden.

Den smukke, lidt uvirkelige, legende har efterladt sig troen. Og den er virkelig nok. Troen alene. Uden naturundere og skriftbeviser. Troen på syndernes forladelse og det evige liv. Troen på, at de fattiges, de sultendes, de udbyttes og udbombes sag er Kristi sag. Mod alle denne verdens Herodes'er.

Jens Brøndum

Prædiken eller diskussion?

Gudstjenesten er altid noget, der sker. Men ikke ligemeget hvad. Der sker det med deltageren, at han bliver sat på plads som én, hvis eneste håb hedder syndernes forladelse. Hans mund er tilstoppet, han har intet at sige udover: „Gud, vær mig syndet nådig!“

Nogen synes, at der skal være diskussion i kirken. Man vil stå op fra sin plads og plapre løs. Man vil ikke være sat under tildale. Man vil hellere diskutere.

Jeg ved godt, at ordet prædiken er blevet et belastet ord. „Nu præker han!“ siger man om en, der ynder at føre en tale, at optræde som frelst og gøre andre lige så frelst som han selv. Altså autoriteter, henvendt fraoven og nedefter.

Men prædiken er ikke en tale, hvor én står og belærer andre i kraft af sin store lærdom og fromhed. Den er heller ikke en diskussion mellem flere, hvor man slås for at få ret, hvor den mest rapkæftede og kvikke høster en billig gevinst.

Men prædiken er en *samtale*. Fordi prædikanten ikke er hævet over den tvivl og angst, der bor på jorden. Fordi prædikanten hver eneste dag er grebet på fersk gerning i utroskab og ulydighed. Når prædikanten lytter til ordet fraoven, det dømmende og befriende, så tvinges han til at prædike for sig selv – som én, der selv sidder i mørket og længes mod lyset.

Johannes Johansen, Thurø

Møder i kirkens krypt

Møder for ældre

Tirsdag d. 8. dec. kl. 14: Adventssammenkomst.

Tirsdag d. 19. jan. 1971 kl. 14.

Møder for unge

Tirsdag d. 26. jan. 1971 kl. 19.15.

Tirsdag d. 12. jan. 1971 kl. 19.30: Hyggeaften for „listeberere“.

Kirkekoncert

Der er mange, der har gjort et stort forarbejde for at KIRKEKONCERTEN, mandag den 30. november 1970 kl. 19 virkelig skulle blive en lodig koncert. Programmet har både en korafdeling og en solistafdeling. Det medvirkende kor er „Pro Musica“ med Klaus Lyngbye som dirigent i bl. a. Palestrinas: Missa brevis. De medvirkende solister er kirkens egen sopran, fru Annelise Vesty Madsen og kirkens organistvikar Kai Ole Bøggild. Både Bach og Händel er repræsenteret på deres program. Adgangen til koncerten er gratis, men for at dække de med hele arrangementet forbundne udgifter vil det, der den aften lægges i kirkens bøsser, hjælpe til.

Gudstjenester i Dyssegårdskirken

November 1970

Søndag d. 29. kl. 10 Max W. Olsen (Advent)

Mandag d. 30. kl. 19 KIRKEKONCERT (se nedenfor)

December 1970

Søndag d. 6. kl. 9 Johs. Bjerrum (Børne- og familiegudstjeneste)

kl. 10 Johs. Bjerrum

Mandag d. 7. kl. 19 Max W. Olsen

Søndag d. 13. kl. 10 Max W. Olsen

Mandag d. 14. kl. 19 Johs. Bjerrum

Søndag d. 20. kl. 10 Johs. Bjerrum

Torsdag d. 24. kl. 15.30 Johs. Bjerrum (Juleaften)

Freitag d. 25. kl. 10 Johs. Bjerrum

(Juledag)

Lørdag d. 26. kl. 10 Max W. Olsen

(2. juledag)

Søndag d. 27. kl. 10 Johs. Bjerrum

Januar 1971

Freitag d. 1. kl. 10 Max W. Olsen (Nytårsdag)

Søndag d. 3. kl. 10 Max W. Olsen

Søndag d. 10. kl. 10 Johs. Bjerrum

Mandag d. 11. kl. 19 Johs. Bjerrum

Søndag d. 17. kl. 10 Max W. Olsen

Mandag d. 18. kl. 19 skoledirektør Aage Nørfelt
Søndag d. 24. kl. 10 Johs. Bjerrum
Mandag d. 25. kl. 19 Max W. Olsen
Søndag d. 31. kl. 9 Johs. Bjerrum (Børne- og familiegudstjeneste)
kl. 10 Johs. Bjerrum

—

Ved *børne- og familiegudstjenesten* den 6. december kl. 9 synges nr. 85: Et barn er født.
nr. 76: Det kimer nu.
(vers 1, 2, 3 og 9).
nr. 109: Julen har bragt.

Den 31. januar 1971 kl. 9 synges nr. 113: Dejlig er den himmel blå.
nr. 697, vers 3–5: Nu titte til hinanden.
nr. 588: Jesus kom dog nær til mig.

—

Mandagsaftener i Dyssegårdskirken med påfølgende samvær i krypten for dem, der vil være med, fortsætter med den nu forhenværende skoledirektør på Frederiksberg Aage Nørfelt som taler, mandag d. 18. januar 1971 kl. 19.

Opbevar kirkebladet, så De altid har gudstjenestelisten ved hånden!